

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. rugpjūčio 18 d. Nr. 21RE3-157 (AG3-119/25-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Vaidos Jokubauskaitės (pranešėja), Danutės Kulikauskienės (posėdžio pirmininkė) ir Svetlanos Sinkevičienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant pareiškėjai Asmeniui x,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos Asmens x skundą atsakovei Telšių rajono savivaldybės administracijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja Asmuo x (toliau – ir pareiškėja) 2025 m. liepos 10 d. pateikė Komisijai skundą, kuriuo prašo panaikinti Telšių rajono savivaldybės administracijos (toliau – ir atsakovė arba Administracija) 2025 m. birželio 12 d. raštą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl finansinės paramos medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms diegti“ (toliau – Sprendimas) ir įpareigoti atsakovę teisės aktų nustatyta tvarka ir terminais iš naujo išnagrinėti pareiškėjos Asmens x 2025 m. balandžio 1 d. paraišką dėl finansinės paramos medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms diegti suteikimo.

Pareiškėja skunde nurodė, kad 2025 m. balandžio 1 d. pateikė Administracijai paraišką dėl finansinės paramos medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms (toliau – prevencinės priemonės) diegti suteikimo (toliau – Paraiška). Pareiškėja parama siekia apsisaugoti nuo medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos ir atkurti pareiškėjos auginamas lietuviškas vištines žąsis, kurios yra viena iš nykstančių ir saugomų lietuviškų veislių. Administracija Sprendimu Paraišką atmetė, motyvuodama tuo, kad žemės sklypai, adresu (duomenys neskelbtini), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); (duomenys neskelbtini), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), ir (duomenys neskelbtini), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – sklypai), kuriuose pareiškėja planuoja diegti prevencines priemones dėl medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos, patenka į teritoriją, kurioje medžioklė draudžiama, todėl Paraiška neatitinka Administracijos finansinės paramos medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms diegti tvarkos aprašo, patvirtinto Telšių rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2024 m. balandžio 3 d. įsakymu Nr. A1-389 (toliau – Aprašas), nurodytų reikalavimų, nes komisija (toliau – atrankos komisija) nagrinėja žemės sklypo, kuriame neuždrausta medžioklė, savininko, valdytojo ir naudotojo pateiktą Paraišką.

Pareiškėja teigia, kad Administracija netinkamai taikė Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. 258 (toliau – Medžioklės taisyklės), 72.11 papunkčio nuostatas, nustatančias, kad draudžiama šaudyti arčiau kaip per 200 metrų nuo gyvenamųjų sodybų ir naudojamų pastatų, išskyrus atvejį, kai jų savininkai ar valdytojai tam neprieštaruoja. Pareiškėjos vertinimu, Administracija netinkamai pritaikė teisės normą skundžiamame Sprendime nurodydama nepilną taisyklių nuostatą,

nes neatsižvelgė į joje numatytą išlygą ir nenurodė, dėl kokių priežasčių jos nevertino. Teigia, kad tokia individualaus administracinio akto priėmimo procedūra pažeidžia gero administravimo imperatyvą, VAI (*Komisijos pastaba: Viešojo administravimo įstatymo*) nuostatas ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo suformuluotą praktiką.

Pareiškėjos vertinimu, šio ginčo atveju egzistuoja aplinkybės, leidžiančios taikyti Medžioklės taisyklių 72.11 papunktyje įtvirtintą išimtį, nes šaudymui arčiau kaip 200 metrų nuo gyvenamųjų sodybų ir naudojamų pastatų neprieštaruoja nei jų valdytoja, nei savininkai. Pareiškėja yra žemės sklypų ir kai kurių pastatų (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), esančių žemės sklype, adresu (duomenys neskelbtini), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), valdytoja – žemės sklypus ir nurodytus pastatus valdo nuomos sutarties pagrindu. Teigia, kad pareiškėjai, kaip valdytojai, priklauso teisė spręsti dėl šaudymo arčiau kaip 200 metrų nuo gyvenamųjų sodybų ir naudojamų pastatų prie jos valdomų pastatų – daržinės (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) ir tvarto (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)).

Pareiškėja pažymi, kad niekada neprieštaravo ir dabar neprieštaruoja šaudymui arčiau kaip 200 metrų nuo jos valdomų pastatų. Savininkų ar valdytojų neprieštaravimo (leidimo šaudyti) forma nėra reglamentuota įstatymu ar kitais teisės aktais, todėl laikytina, kad sutikimas gali būti duotas ir žodžiu. Tai patvirtina ir Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos išaiškinimas, gautas atsakant į paklausimą – jame aiškiai nurodyta, kad teisės aktai neprieštaravimo formos nepaaiškina. Pažymi, kad Administracija, laikydama, kad jai trūksta duomenų apie Medžioklės taisyklių 72.11 punkte įtvirtintos išimties sąlygų egzistavimą, net nesivargino susisiekti su pareiškėja, kad ji galėtų patvirtinti dėl sutikimo (ne)buvimo. Toks Administracijos neveikimas pažeidžia pareiškėjos teisę būti išklaustyti bei gero administravimo principą. Tuo atveju, jei Administracijai kilo abejonių dėl neprieštaravimo formos ar jo egzistavimo, Administracija turėjo pareigą Sprendimą priimti tik po visapusiško situacijos išnagrinėjimo, o esant poreikiui – pasitelkti teisės aktuose numatytas priemones: kreiptis dėl papildomų duomenų, prašyti paaiškinimų. Administracija apskritai nusprendė nevertinti šios išlygos bei faktinių aplinkybių. Toks Administracijos sprendimas – nenagrinėti Paraiškos, neišsiaiškinus visų reikšmingų aplinkybių – pareiškėjos vertinimu laikytinas neatitinkančiu viešojo administravimo principų.

Pareiškėja papildomai pažymėjo, kad pastatai, esantys žemės sklype (adresu (duomenys neskelbtini), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), kurių unikalūs Nr. (duomenys neskelbtini), nuosavybės teise priklauso Asmeniui A ir Asmeniui B. Minėtų pastatų savininkai taip pat yra išreiškę neprieštaravimą dėl šaudymo arčiau kaip 200 metrų nuo jiems nuosavybės teise priklausančių pastatų.

Pareiškėja nurodė, kad ji buvo pateikusi analogišką Paraišką „Dėl finansinės paramos medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms diegti suteikimo“ 2024 m. Administracija tada priėmė sprendimą pareiškėjos naudai ir pasiūlė finansavimą. Skunde teigiama, kad tai reiškia, kad tuo metu buvo konstatuota, jog pareiškėja atitinka visus reikalavimus, įskaitant sąlygą, kad atrankos komisija nagrinėja žemės sklypo, kuriame neuždrausta medžioklė, savininko, valdytojo ir naudotojo pateiktą Paraišką. Paaiškino, kad pareiškėja tuo metu kompensacija nepasinaudojo. Esamu atveju, nepaisant to, kad nei faktinės aplinkybės, nei teisės aktai nustatantys draudimą medžioti nepasikeitė, Administracija be objektyvių priežasčių atsisakė nagrinėti Paraišką. Pareiškėjos vertinimu, tokia nenuosekli administracinė praktika pažeidžia teisėtų lūkesčių ir administracinio nuoseklumo, neprieštaravimo principus.

Atsakovė Telšių rajono savivaldybės administracija atsiliepiame į skundą nurodė, kad su juo nesutinka ir prašo atmesti kaip nepagrįstą.

Nurodė, kad 2025 m. balandžio 1 d. pareiškėja pateikė Administracijai Paraišką, kuria prašė (duomenys neskelbtini) Eur prevencinėms priemonėms įrengti. Iš Paraiškos matosi, kad pareiškėja planuoja diegti prevencines priemones žemės sklypuose, adresu (duomenys neskelbtini), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini); (duomenys neskelbtini), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), ir (duomenys neskelbtini), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) (minėta, sklypuose). Prašymas skirti lėšas prevencinėms priemonėms įrengti skundžiamu Sprendimu buvo netenkintas, nes pagal Aprašo 3 punktą atrankos komisija nagrinėja žemės sklypų, kuriuose neuždrausta medžioklė, savininkų, valdytojų ir naudotojų paraiškas. Sprendime nurodyta, kad pareiškėjos planuojamos diegti

prevencinės priemonės patenka į 200 metrų atstumą nuo gyvenamųjų pastatų ir nebuvo jokių duomenų, kad pareiškėja ar savininkai būtų neprieštaravę, kad leidžia šaudyti ir arčiau kaip 200 metrų atstumu nuo pastatų, ties kuriais ir buvo prašoma įdiegti prevencines priemones. Pareiškėja net nebando įrodinėti aplinkybės, kad toks neprieštaravimas jau egzistavo Paraiškos pateikimo metu iki priimant skundžiamą sprendimą.

Kartu su skundu pateikti ir Asmens A ir Asmens B 2025 m. liepos 2 d. pranešimai, iš kurių matosi, kad jie neprieštarauja, kad būtų šaudoma arčiau kaip 200 metrų nuo jiems priklausančių pastatų, esančių žemės sklype (duomenys neskelbtini), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini). Atsakovė nurodo, kad pranešimai yra deklaratyvaus pobūdžio, juose nurodoma, kad jie skirti suinteresuotiems asmenims, tačiau nenurodyti nei konkretūs adresatai, nei duomenys apie tai, kad pranešimai išsiųsti atitinkamiems adresatams. Vien tokių pranešimų deklaravimas procesiniuose dokumentuose, skirtuose Komisijai, nelaikytinas tinkamu pranešimu apie neprieštaravimą, kad būtų šaudoma arčiau kaip 200 metrų nuo pastatų, esančių žemės sklype (duomenys neskelbtini), unikalus (duomenys neskelbtini).

Atsiliepime atsakovė teigia, kad pranešimas dėl to, kad neprieštaraujama, kad galima šaudyti arčiau kaip 200 metrų nuo gyvenamųjų sodybų ir naudojamų pastatų, turi būti teikiamas ne bet kam, o medžiotojų būreliui, kuris turi teisę medžioti teritorijoje, kurioje ir yra pastatai ir žemės sklypai. Pareiškėjos Paraiškoje ir skunde nurodyti žemės sklypai patenka į (duomenys neskelbtini) medžiotojų būrelio medžiojamuosius plotus, todėl pareiškėja, Asmuo A ir Asmuo B savo neprieštaravimą turėjo teikti būtent (duomenys neskelbtini) medžiotojų būreliui, nes tik šis būrelis turi teisę medžioti toje vietovėje. Pareiškėja į bylą nepateikė jokių duomenų, kad iki priimant 2025 m. birželio 12 d. sprendimą ji, Asmuo A ir Asmuo B būtų informavę (duomenys neskelbtini) medžiotojų būrelį apie tai, kad neprieštarauja, kad būtų šaudoma arčiau kaip 200 metrų nuo pastatų, esančių žemės sklype (duomenys neskelbtini), unikalus (duomenys neskelbtini).

Pareiškėjos, Asmens A ir Asmens B neprieštaravimai, kad būtų šaudoma arčiau kaip 200 metrų nuo atitinkamų pastatų, įrodo, kad iki skundo pateikimo tokie neprieštaravimai nebuvo niekam teikiami, o tai reiškia, kad skundžiamas Sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas.

Susipažinusi su atsiliepimu, pareiškėja 2025 m. rugpjūčio 7 d. pateikė rašytinius paaiškinimus.

Paaiškinimuose nurodė, kad Administracija klaidingai vertina, kad neprieštaravimai nebuvo niekam suteikti iki Sprendimo priėmimo, nes neprieštaravimai medžioti buvo suteikti žodžiu. Kadangi pati Administracija nesiaiškino neprieštaravimo pateikimo aplinkybių (o reikalaujamuose pateikti dokumentuose nebuvo reikalavimo įtraukti kokį nors leidimą ar sutikimą medžioklei), tai paaiškina, kad apie tai, kad sutikimas buvo išreikštas žodžiu, Administracija buvo informuota telefonu birželio 12 d., po skundžiamo Sprendimo gavimo. Pareiškėja teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog įstatymas valios išreiškimo formos nepaaiškina, laikytina, kad neprieštaravimas pirmiausia išreiškiamas ir tylėjimu, t. y. kai nėra aktyvaus prieštaravimo, o antra, kadangi nėra numatyta, kokia forma gali būti išreikštas pritarimas, tai reiškia, kad jis gali būti duotas žodžiu. Todėl pareiškėja mano, kad tokiu būdu buvo tinkamai informuotas (duomenys neskelbtini) medžiotojų būrelis, nes neprieštaravimas buvo suteiktas žodžiu tiems medžiotojams ar būrelio svečiams, kuriems buvo aktuali medžioklė toje vietoje. Pažymėjo, kad pareiškėja papildomai pateikė rašytinius savininkų sutikimus, kurie yra išsiųsti (duomenys neskelbtini) medžiotojų būreliui, taip pat būrelio pirmininkas informuotas telefonu apie esamus rašytinius neprieštaravimus.

Pareiškėja pažymėjo, kad paramos tiekimo tvarkos aprašas įvardija kokius dokumentus būtina pateikti kreipiantis dėl paramos. Apraše nėra nurodyta, ar neprieštaravimas turi būti pateiktas bei nenurodyta, kokia forma jis turėtų būti, todėl visos jo formos yra tinkamos. Akcentuoja, kad pats neprieštaravimas jau egzistavo paraiškos pateikimo metu, o iškilus abejonėms dėl jo buvimo, jis buvo tik įformintas, tačiau ne naujai išduotas.

Pareiškėja laikosi pozicijos, kad atitinka Medžioklės taisyklių 72.11 papunktyje numatytą išlygą, nes neprieštaravimas buvo suteiktas žodžiu. Priešingai, nei teigia Administracija, pareiškėja atitinka Aprašo 3 punktą, kuris nustato, kad atrankos komisija nagrinėja žemės sklypo, kuriame neuždrausta medžioklė, savininko, valdytojo ir naudotojo pateiktą Paraišką. Administracija,

nusprendama, kad nėra pagrindo išlygai taikyti, nes jai trūksta duomenų apie Medžioklės taisyklių 72.11 punkte įtvirtintos išimties sąlygų egzistavimą, nesusisiekdama su pareiškėja, kad ji galėtų patvirtinti dėl sutikimo (ne)buvimo, pažeidė pareiškėjos teisę būti išklaustyta bei gero administravimo principą.

Skundas atmestinas.

Byloje ginčas kilo dėl Administracijos Sprendimo neskirti pareiškėjai finansinės paramos dėl medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms diegti teisėtumo.

Byloje nustatyta, kad pareiškėja 2025 m. balandžio 1 d. pateikė Administracijai Paraišką, kuria prašė skirti (duomenys neskelbtini) Eur paramos prevencinėms priemonėms diegti. Su Paraiška pateikė žemės sklypų, kuriuose bus diegiamos prevencinės priemonės, planą; detalų numatomų atlikti darbų aprašymą; prevencinių priemonių įgyvendinimo sąmatą; žemės sklypų nuosavybę, valdymo ir naudojimo teisę patvirtinančius dokumentus.

Administracijos Finansinės paramos medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms diegti teikimo komisijos (minėta, atrankos komisija) 2025 m. birželio 4 d. posėdžio protokolo Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Protokolas) 5.1 papunktyje konstatuota, kad Paraiška neatitiko Aprašo nuostatų, todėl nebuvo svarstoma ir finansavimas neskirtas.

Skundžiamu Sprendimu 2025 m. birželio 12 d. Pareiškėja buvo informuota, kad finansavimas nebus skirtas, nes sklypai kuriuose planuojamos diegti prevencinės priemonės, patenka į teritoriją, kurioje medžioklė draudžiama, todėl neatitinka Aprašo 3 punkto reikalavimų.

Kartu su skundu Komisijai, pareiškėja pateikė 2024 m. birželio 19 d. raštą Nr. R8-1675 „Dėl finansinės paramos medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms diegti suteikimo“, Asmens A 2025 m. liepos 2 d. pranešimą „suinteresuotiems asmenims“, kad neprieštarauja „kad būtų šaudoma medžioklės metu arčiau kaip 200 metrų nuo man priklausančių pastatų <...>“, taip pat Asmens B analogiško turinio ir tos pačios datos pranešimą. Iš NTR išrašų nustatyta, kad Asmuo A ir Asmuo B yra pastatų, esančių (duomenys neskelbtini), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), savininkai. Taip pat pateikė 2025 m. birželio 13 d. Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos elektroniniu laišku pateiktą atsakymą dėl neprieštaravimo formos išreiškimo būdo (toliau – AAD konsultacija).

Pareiškėja nesutikimą su Sprendimu motyvuoja aplinkybėmis, kad žemės sklypuose, dėl kurių ji kreipėsi, buvo žodžiu išreikšti neprieštaravimai dėl medžioklės, todėl medžioklė negali būti laikoma uždrausta, o jeigu Administracijai kilo abejonių, privalėjo prašyti informaciją patikslinti. Atsakovė laikosi pozicijos, kad Paraiškos padavimo dieną nebuvo pateikto neprieštaravimų dėl medžioklės arčiau nei 200 metrų nuo gyvenamųjų namų ir pastatų, todėl Sprendimas yra teisėtas ir jo naikinti nėra pagrindo.

Ginčo santykiams taikytinas teisinis reglamentavimas.

Šio ginčo kontekste aktualūs teisės aktai: Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – VAI), Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. 258 (minėta, Medžioklės taisyklės), Telšių rajono savivaldybės administracijos finansinės paramos medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms diegti tvarkos aprašas, patvirtintas Telšių rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2024 m. balandžio 3 d. įsakymu Nr. A1-389 „Dėl finansinės paramos medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms diegti Telšių rajono savivaldybėje teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (minėta, Aprašas; suvestinė redakcija nuo 2024 m. gegužės 1 d. iki 2025 m. liepos 16 d.)

Aprašas reglamentuoja finansinės paramos medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms diegti patirtų išlaidų kompensavimą (1 punktas). Šiuo aprašu vadovaujasi Telšių rajono savivaldybės administracijos direktoriaus (toliau – Administracijos direktorius) įsakymu sudaryta finansinės paramos medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms diegti teikimo komisija (2 punktas). Nurodyta komisija nagrinėja žemės sklypų, kuriuose neuždrausta medžioklė, savininkų, valdytojų ir naudotojų paraiškas, vertina diegiamas prevencines priemones, nagrinėja su tuo susijusius dokumentus (3 punktas). Pareiškėjas gali būti žemės sklypo, kuriame neuždrausta

medžioklė, savininkas, valdytojas ar naudotojas, kuris teikia Paraišką diegti Prevencines priemones (5 punktas). Aprašo 7 punkte nurodyta, kad finansiškai remiamos žemės sklypų, kuriuose neuždrausta medžioklė, savininkų, valdytojų ir naudotojų įgyvendinamos Prevencinės priemonės, kurioms finansuoti naudojamos lėšos, surinktos už medžiojamųjų gyvūnų išteklių naudojimą. Aprašo 15 punkte nurodyta, kad prie paraiškos pareiškėjai turi pateikti: 15.1. žemės sklypo, kuriame bus diegiamos Prevencinės priemonės, planą (-us) ar schemą (15.1 papunktis); detalų numatomų atlikti darbų aprašymą (15.2 papunktis); prevencinių priemonių įgyvendinimo sąmatą (15.3 papunktis); žemės sklypo nuosavybę, valdymo ar naudojimo teisę patvirtinančius dokumentus (15.4 papunktis); kitus dokumentus (15.5 papunktis).

Medžioklės taisyklių 72.11 papunktyje nurodyta, kad negalima šaudyti arčiau kaip per 200 metrų nuo gyvenamųjų sodybų ir naudojamų pastatų, išskyrus atvejį, kai jų savininkai ar valdytojai tam neprieštarauja.

Teisinis ginčo vertinimas.

Pareiškėja teigia, Administracija privalėjo atsižvelgti į Medžioklės taisyklių 72.11 papunktyje numatytą išlygą ir imtis iniciatyvos su pareiškėja išsiaiškinti ar tikrai nurodytuose sklypuose medžioklė yra uždrausta.

Komisija su tokiu pareiškėjos vertinimu nesutinka.

Pirmiausiai pažymėtina, kad kiekvienas paraiškos teikėjas, siekiantis įgyti teisę pasinaudoti savivaldybės teikiama pagalba prevencinėms priemonėms diegti, privalo elgtis atidžiai ir rūpestingai ir vykdyti kandidato gauti finansavimą pareigas, įskaitant ir pareigą pateikti visą susijusią informaciją pagrindžiančią Aprašo reikalavimų atitikimą. Aprašo 3 punkte imperatyviai nurodyta, kad yra nagrinėjamos ne bet kokios paraiškos, bet tik tos, kurios teikiamos dėl sklypų, kuriuose neuždrausta medžioklė. Atitinkamai Aprašo 5 punkte įtvirtinta, kad pareiškėjas gali būti ne bet koks asmuo, o tik toks, kuris yra sklypo, kuriame neuždrausta medžioklė, savininkas, valdytojas ar naudotojas. Aprašo nuostatos suponuoja, kad esminė sąlyga gauti finansavimą yra prevencinių priemonių diegimas sklypuose, kuriuose neuždrausta medžioklė, todėl pareiškėjos pareiga, teikiant Paraišką, pateikti visą informaciją, kuri patvirtintų tokios sąlygos atitikimą.

Nors pareiškėja teigia, kad „reikalaujamuose pateikti dokumentuose nebuvo reikalavimo įtraukti kokį nors leidimą ar sutikimą medžioklei“, Komisija vertina tokį argumentą kaip nepagrįstą. Pareiškėja Komisijos posėdžio metu patvirtino, kad prieš teikdama Paraišką, susipažino su Aprašo reikalavimais, todėl jai turėjo būti žinoma ir suprantama, kad privalo pagrįsti, kad sklypuose medžioklė yra neuždrausta. Aprašo 15 punkte nurodyta, ką turi pateikti pareiškėjai kartu su paraiška. Be visų kitų išvardintų dokumentų nurodyta – „kitus dokumentus“ (15.5 papunktis), taigi sąrašas nėra baigtinis. Pareiškėjams nėra apribota galimybė teikti visus dokumentus, kuriuos mano esant tinkamais, priešingai, suteikta galimybė pateikti visą reikalingą informaciją neapibrėžiant konkrečių dokumentų formos ir pareiškėjų pareiga, kad pateikta informacija būtų išsami, tinkama ir pagrindžianti Aprašo reikalavimus.

Komisija akcentuoja, kad prevencinių priemonių finansavimas yra susijęs su savivaldybės lėšų skirstymu bei panaudojimu, todėl yra sąlygojamas ne tik ekonominio pagrįstumo, naudingumo, bet tuo pačiu ir skaidrumo principų. Kai pareiškėjų paraiškose nurodytas lėšų poreikis viršija numatytą Telšių rajono savivaldybės aplinkos apsaugos rėmimo specialiojoje programoje Medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms įgyvendinti numatytas lėšas, atrankos komisijos pareiga užtikrinti, kad visiems paraiškų teikėjams būtų taikomos vienodos sąlygos. Atrankos komisija vertino informaciją nurodytą su Paraiška pateiktuose dokumentuose. Pareiškėjos vertinimas, kad komisija privalėjo kreiptis į pareiškėją ir paprašyti trūkstamų dokumentų/paaiškinimų suteiktų jos atžvilgiu išskirtines sąlygas ir nebūtų sąžiningas elgesys kitų paraiškų teikėjų atžvilgiu. Apraše nurodyti pagrindiniai reikalavimai būtent tam ir nustatyti, kad būtų galima įvertinti ir atrinkti tolimesniam vertinimui tik tas paraiškas, kurios atitinka nustatytus esminius reikalavimus taikomus ne tik pareiškėjai, bet ir visiems kandidatams.

Komisija, atsižvelgdama į skunde ir atsiliepime nurodytas aplinkybes, sprendžia, kad ne atrankos komisijos, o pareiškėjos interesas ir pareiga buvo pagrįsti Paraiškos atitikimą Medžioklės

taisyklių 72.11 papunktyje nurodytai išlygai ir pateikti neprieštaravimo faktą pagrindžiančius įrodymus Paraiškos teikimo metu.

Skunde pareiškėja akcentuoja, kad savininkų ar valdytojų neprieštaravimo (leidimo šaudyti) forma nėra reglamentuota įstatymu ar kitais teisės aktais, todėl laikytina, kad neprieštaravimas pirmiausia išreiškiamas tylėjimu, t. y. kai nėra aktyvaus prieštaravimo, o antra, jis gali būti duotas žodžiu. Pareiškėja nurodo, kad jos ir pastatų savininkų neprieštaravimas medžioklei nurodytuose sklypuose buvo išreikštas dar iki Paraiškos padavimo momento, nes ji telefonu buvo informavusi (duomenys neskelbtini) medžiotojų būrelį ir jo svečius; paaiškina, kad tiek ji, tiek vyras yra medžiotojai, todėl tai pagrindžia faktą, kad jie neprieštaravo šaudymui arčiau nei 200 metrų nuo sklype esančių pastatų, nes patys ten medžioja. Komisija su tokiu vertinimu nesutinka.

Savo pozicijai pagrįsti, pareiškėja remiasi ir AAD konsultacija (*Komisijos pastaba: dėl konsultacijos suteikimo buvo kreiptasi po Sprendimo gavimo 2025 m. birželio 12 d.*), kurioje nurodyta, kad „savininkų ar valdytojų neprieštaravimo (leidimo šaudyti) forma nepaaiškinta“, tačiau pati pareiškėja ignoruoja faktą, kad toje pačioje konsultacijoje nurodyta, kad „tam, kad nekiltų skirtingų neprieštaravimų <...> interpretacijų ir nesusipratimų, turėtų būti gautas savininko ar valdytojų rašytinis sutikimas (su jo galiojimo terminu), kuris gali būti pateiktas ir elektroninėmis ryšio priemonėmis (el. paštu arba trumpąją žinute), kurios leidžia užtikrinti teksto vientisumą, nepakeičiamumą ir identifikuoti sutikimą teikiantį asmenį.“ Nors konsultacija yra specialistų nuomonė, kurios negalima laikyti teisės aktų aiškinimu ar sprendimu konkrečioje situacijoje, šio ginčo atveju jos turinys tik patvirtina, kad žodžiu ar nutylėjimu išreikštas neprieštaravimas yra pakankamai komplikuotas valios raiškos būdas.

Komisija akcentuoja, kad rašytinis neprieštaravimo suteikimas yra paties susitarimo fakto įrodymas sumažinant tikimybę kilti įvairiems ginčams. Esant rašytiniam valios išreiškimui tampa aiškūs šalių ketinimai, raštu išdėstytas neprieštaravimas iki minimumo sumažina ginčų dėl tokio susitarimo egzistavimo, tuo įnešant aiškumo, apibrėžtumo ir stabilumo. Nesant išreikšto rašytinio neprieštaravimo, iki Paraiškos vertinimo momento, atrankos komisija neturėjo galimybių įsitikinti tokio fakto buvimu, todėl, Komisijos vertinimu, teisėtai nusprendė nenagrinėti Paraiškos kaip neatitinkančios Aprašo 3 punkto reikalavimų.

Komisija sutinka su atsakovės vertinimu, kad aplinkybė, jog pareiškėja yra medžiotoja ir turi galiojantį medžiotojo pažymėjimą, nereiškia savaiminio neprieštaravimo šaudymui arčiau kaip 200 metrų nuo jos valdomų pastatų ir negali būti priežastimi pripažinti fakto, kad nurodytuose sklypuose nėra uždrausta medžioklė.

Komisija akcentuoja, kad tik po skundžiamo Sprendimo priėmimo pareiškėja ėmėsi aktyvių veiksmų pagrįsti, kad neprieštaravimas dėl medžioklės sklypuose buvo duotas. Pareiškėja 2025 m. birželio 12 d. t. y. tik po skundžiamo Sprendimo gavimo, Administraciją telefonu informavo, kad neprieštarauja, kad jos sklypuose būtų medžiojama, nurodė, kad sutikimą jau yra anksčiau davusi (duomenys neskelbtini) medžiotojų būreliui ir jo svečiams. Kartu su skundu pareiškėja pateikė Asmens A ir Asmens B 2025 m. liepos 2 d. pranešimus dėl neprieštaravimo šaudyti medžioklės metu arčiau kaip 200 metrų nuo jiems priklausančių pastatų, ir nurodė, kad apie šiuos rašytinius neprieštaravimus yra informuotas medžiotojų būrelio pirmininkas. Nors pareiškėja laikosi pozicijos, kad pats neprieštaravimas jau egzistavo paraiškos pateikimo metu, o iškilus abejonėms dėl jo buvimu, jis buvo tik įformintas, tačiau ne naujai išduotas, Komisija su tuo nesutinka. Rašytiniai sutikimai buvo duoti jau po Sprendimo padavimo, todėl jie negali būti laikomi patvirtinantys neprieštaravimo fakto iki Paraiškos teikimo momento – pranešimai adresuoti „suinteresuotiems asmenims“ ir nėra jokių įrodymų, kad šie patvirtinimai apskritai buvo įteikti (duomenys neskelbtini) medžiotojų būreliui. Pareiškėja remiasi tik deklaratyviais teiginiais, tačiau nei atrankos komisijai pateikdama Paraišką, nei kartu su skundu Komisijai, Pareiškėja nepateikė jokių įrodymų, kad neprieštaravimas (duomenys neskelbtini) medžiotojų būreliui buvo duotas iki Paraiškos pateikimo.

Skunde pareiškėja nurodo, kad 2024 m. buvo pateikusi analogišką paraišką „Dėl finansinės paramos medžiojamųjų gyvūnų daromos žalos prevencinėms priemonėms diegti suteikimo“, Administracija buvo priėmusi sprendimą pareiškėjos naudai ir pasiūlė finansavimą. Pareiškėjos vertinimu, tuo metu buvo konstatuota, jog pareiškėja atitinka visus reikalavimus. Nei faktinės aplinkybės, nei teisės aktai nustatantys draudimą medžioti nepasikeitė, todėl pareiškėjai

nesuprantama, kodėl Administracija atsisakė nagrinėti Paraišką. Pareiškėjos teigimu, tokia nenuosekli administracinė praktika pažeidžia teisėtų lūkesčių ir administracinio nuoseklumo, neprieštaringumo principus. Atsižvelgiant į išdėstytą, Komisija pažymi, kad šio ginčo dalykas yra 2025 m. birželio 12 d. Sprendimas, Komisija nevertina 2024 m. priimto sprendimo, jo priėmimo motyvų ir teisėtumo, todėl nepasisakys ir dėl Administracijos praktikos nuoseklumo bei teisėtų lūkesčių principo.

Tikrinant viešojo administravimo subjekto sprendimą (bendrine prasme) VAI 10 straipsnio aspektu turi būti nustatyta, ar asmuo, kuriam adresuotas aktas, iš esmės galėjo ir turėjo suvokti (suprasti) priimto sprendimo faktinius ir teisinius pagrindus, jo priėmimo motyvus, ar nebuvo atimta galimybė pareiškėjui suprasti bei apsibrėžti bylos nagrinėjimo ribas, o teismui visapusiškai bei objektyviai išnagrinėti ginčą (žr. pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2023 m. vasario 22 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. eA-105-502/2023).

Nagrinėjamu atveju, įvertinusi skundžiamo Sprendimo turinį ir pareiškėjos skunde nurodytus argumentus, Komisija daro išvadą, kad atsakovė teisėtai nenagrinėjo pareiškėjos Paraiškos. Sprendimo motyvai yra aiškūs ir pakankami, leidžiantys pareiškėjai suvokti esmines priežastis, lėmusias tokio Sprendimo priėmimą. Atsižvelgusi į faktines administracinio ginčo bylos aplinkybes ir ginčo situacijos teisinį reglamentavimą, Komisija sprendžia, kad atsakovės Sprendimas yra teisėtas ir nėra pagrindo jį naikinti skunde nurodytais motyvais.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Danutė Kulikauskienė

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Svetlana Sinkevičienė